

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Sanice andělská jízda,
ale čertův zvrát.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ

(pokračování)

Apoštolát jednotlivců má zvláštní pole působnosti v krajích, kde je katolíků málo a kde jsou rozptýleni. Tam je vhodné, aby se laici, kteří konají apoštolát jen jako jednotlivci, ať z uvedených příčin, ať ze zvláštních důvodů plynoucích třeba z jejich odborné činnosti, scházeli k rozhovorům v menších skupinách, bez nějaké pevné instituční nebo organizační formy, tak aby se vždy před jinými ukázalo znamení společenství církve jako pravé svědectví lásky. Tím způsobem,

totiž přátelstvím a výměnou zkušeností, se mohou vzájemně duchovně podporovat a utvrzovat, aby překonali nesnáze nadměrně osamocenému života a činnosti a aby jejich apoštolát přinášel větší úrodu.

Důležitost sdruženého apoštolátu

Věřící jako jednotlivci jsou povoláni, aby konali apoštolát v různých okolnostech svého života. Měli by však mít na paměti, že člověk je od přirozenosti tvor společenský a že se Bohu zalíbilo ty, kdo věří v Krista, spojit v Boží lid (sr. 1 Petr 2, 5-10) a v jedno tělo (sr. 1 Kor 12, 12). Organizovaný apoštolát tedy dobře odpovídá lidské i křesťanské potřebě věřících a zároveň je znamením pospolitosti i jednoty církve v Kristu, který řekl: "Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich." (Mt 18, 20)

Proto mají věřící konat svůj apoštolát v jednomyslnosti. Ať jsou tedy apoštolové jak ve svém rodinném společenství, tak ve farnosti a diecési, které už samy sebou vyjadřují pospolitý charakter apoštolátu, ale i v dobrovolných seskupeních, do nichž se rozhodli sdružit.

Sdružený apoštolát je také proto velmi důležitý, že často, ať v obcích církve, ať v různých jiných prostředích vyžaduje společnou akci. Sdružení ustavená pro společné apoštolské působení poskytují svým členům oporu, vychovávají je pro apoštolát, organizují a řídí jejich apoštol-

skou práci, takže lze očekávat mnohem větší užitek, než kdyby jejich členové působili jako jednotlivci každý zvlášť.

Za nynějších poměrů je zcela nutné podporovat na poli laické činnosti sdruženou a organizovanou formu apoštolátu. Vždyť jen pevným semknutím sil je možné v plné míře uskutečnit cíle apoštolátu a účinně bránit jeho dobrodiní. Přitom zvlášť záleží na tom, aby apoštolát zasáhl také běžný způsob myšlení a sociální situaci lidí, ke kterým se obrací; jinak často nedokážou odolat tlaku veřejného mínění a institucí.

Mnohost forem sdruženého apoštolátu

Rozmanitost apoštolátních sdružení je veliká. Některá si volí všeobecný apoštolátský cíl církve, jiná dílčí cíle hlásání evangelia a posvěcování, další se snaží o proniknutí časného řádu křesťanským duchem, ještě jiná vydávají Kristu svědectví speciálně skutky milosrdenství a lásky.

Mezi těmito sdruženími zasluhují pozornost především ta, která podporují a zdůrazňují větší vnitřní jednotu mezi praktickým životem svých členů a jejich vírou. Sdružení nejsou samoučelná, nýbrž musí sloužit poslání církve vůči světu. Jejich apoštolátská činnost závisí na souladu s cíli církve a na křesťanském svědectví i evangelijním duchu jednotlivých členů i celého sdružení.

(pokračování)

* * *

Moje srdce sa nenaľaká, ani keby sa proti mne postavili celé tábory vojska (Žalm 26,3). Pán je môj podporovateľ a môj vykupiteľ (Žalm 18, 15).

Bojuj ako dobrý vojak, a keď niekedy v slabosti klesneš, naber novej sily, udatnejšej než predtým, a dôveruj, že ti dám ešte viac milosti, len si daj veľký pozor, aby si neupadol do samolúbosti a pýchy.

Pre tento hriech mnohí poblúdia, a upadnú do slepoty temer nevyliciteľnej.

Nech ti je pád týchto pyšných a na seba namyslených na výstrahu a na povzbudenie k stálej pokore.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

SVÁTOST NEMOCNÝCH

* Co je vnější znamení svátosti nemocných?

Znamením této svátosti je mazání olejem a slova kněze: "Pro toto svaté pomazání a své převeliké milosrdenství nechť ti Pán odpustí, čímkoliv ses provinil (zrakem, sluchem, čichem, ústy, rukama a nohama)." Kněz maže nemocnému při těchto slovech oči, uši, nos, ústa, ruce, a možno-li, i nohy. Není-li čas pro všechna mazání, stačí jedno pomazání na čele.

Před vlastním mazáním a po něm kněz se modlí několik modliteb, které svátost uvádějí a rozvádějí její účinky.

BOŽE
pojď mi na pomoc,
PANE
pomáhat mi pospěš!

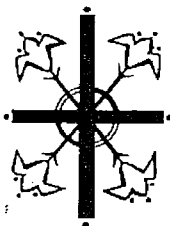
* Má se udělit svátost nemocných jen těm, kdo už umírají?

Ne. Tato svátost má být udělena všem, kdo jsou vážně nemocni. Jeden z účinků této svátosti je vrátit zdraví těla, jestliže je to prospěšné pro duši. Vyjadřují to též modlitby jak při pomazání, tak i při svěcení oleje, kterého se při svátosti nemocných užívá.

* Jakým způsobem nás svátost nemocných připravuje pro nebe?

Svátost nemocných nejen nám odpouští hříchy, ale také zmenšuje naši duševní slabost, následek to hříchů. Kristus nám svými milostmi pomáhá, abychom měli opravdovou lítost nad hříchy, abychom trpělivě snášeli bolesti a obtíže nemoci, svobodně vrátili svůj život Bohu a přijali smrt s odevzdaností jako následek hříchu. Když spolupracujeme s těmito pomáhajícími milostmi, můžeme být očištěni od hříchů a nedokonalostí tak dokonale, že budeme připraveni vejít do nebe, hned jak zemřeme.

* * *

Přišla duše k nebeské bráně. Svatý Petr, překvapen, se jí táže: "Proč se sem tlačíš? Proč myslíš, že bys sem patřila?" Duše odpovídá: "Podívej se na mne! Ruce čisté, srdce čisté!" Ale Petr odpovídá: "Ano. Čisté srdce i ruce, ale prázdné. Za co bys tu chtěla být? Musíš to jít dodělávat do očištěnce! Nebe není odměnou za to, že se člověk chrání zlého, ale především za to, že konal dobré!"

Láska má primát! Chránit se zlého - v tom může být i sobectví. Na lásku se bude Bůh dívat, jakou tam doneseš! Kdybys tam lásku nedonesl, nic nejsi, nic jsi nedonesl!

Zamysli se! Je začátek roku. Hospodař dobře s časem, který znamená možnost - konat dobro!

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. - Za Boží ochranu a požehnání pro všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny v celém nastávajícím novém roce.
2. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro Petříka - pí. J. Pavlicová a manželé Smrčkovi
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Krátkých - manželé Lehmovi
3. - Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
- Za zemřelého William Doboše - rodina Kubelkova
4. - Za živou a zemřelou rodinu Dohnalovu - manželé Dohnalovi
- Za zemřelého Rudolfa Harta - rodina pana Otakara Bláhy
5. - Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
- Za zomrelých rodičov Margitu a Viktora Luky - manželia Šebestovi
6. - Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
- Za zemřelé rodiče a bratra - pan Eduard Tomšej
7. - Za zemřelého William Doboše - jeho sestra paní Mary Gašparíková
- Za živou a zemřelou rodinu Řehůřkovu z obou stran
8. - Za zemř. rodiče Bednářovy a jejich syna Jana a za zemř. rodiče Bláhovy - rodina pana Otakara Bláhy
9. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
- Za zemřelé rodiče a bratra Vojtěcha - rodina Jurčova
10. - Za zemřelou maminku Miladu Stránskou - manželé Stránští
- Za zemřelého strýčka William Doboše - John, Arthur a Sheila
11. - Za živou a zemřelou rodinu Hönlingerovu - manželé Dohnalovi
- Za zemřelé členy rodiny Podolských - paní Mary Klementová
12. - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
- Za zemřelého William Doboše - manželé Čambalovi
13. - Za zemřelého William Doboše - rodina Jerry Otruba
- Za zemřelého tatínka Henry Kowalíka - rodina Jurčova
14. - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelé maminku Josefu a tatínka Josefa - pan Jenda Sukop
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
15. - Za zemřelé Františka Pavlicu a dceru Marii, a rodiny Pojetořů a Pavlicovu - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
16. - Za zemřelého William Doboše - manželé Okénkovi
- Za maminku Kowalík - rodina Jurčova
17. - Za zemřelého JUDra. Vojtěcha Vagasského
- Za zemřelého William Doboše - manželé Kurečkovi
18. - Za zemřelého William Doboše - manželé Frank a Annie Vaskovi
- Za manžely Jurčovy a jejich děti s rodinami
19. - Za všechny naše drahé - živé i zemřelé - manželé Dohnalovi

20. - Za zemřelé rodiny Pavlíkové a Jochovy - manželé Jochovi
21. - Za zemřelého manžela, rodiče a příbuzné z obou stran - pí. Anežka Šantorová
 - Za zemř. tatínka Františka Josefíka a jeho manželku - pan Dominik Josefík
22. - Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Filovi
23. - Za zemřelou Jarmilu Uhlířovu - manželé Dr. a Dr. Böhmovi
24. - Za zemřelou maminku Marii Josefíkovu - pan Dominik Josefík
 - Za zemřelou maminku - pan Josef Blaha
25. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání paní Martě Šebestové a dceři
26. - Za zemř. tatínka Dra. Franka Uhlíře a babičku Jarmilu - Dr. Pavel Uhlíř
27. - Za zemřelého L. Šebestu - jeho manželka a dcera
28. - Za zemřelého Pavla Jankoviče - manželé Františka a Jerry Bučkovi
29. - Za zemřelou manželku a maminku, a rodiče a příbuzné z obou stran - Dr. Vladimír Dostál s rodinou
30. - Za zemřelého manžela Štefana - paní Jolana Pagáčová
31. - Za zemřelého Pavla Jankoviče - manželé Louis a Anežka Bučkovi

* * *

ZEMŘELI: Frank W. Nachtmann, Jarmila Uhlířová, William Doboš a panu Josefovi Blahovi maminka. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme Tě, vyslyš nás!"

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

Pan Josef Gluvňa a Dr. Karel Rapprich dožívají se OSMDESÁTKY a pan Mirek Kašpar ŠEDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V neděli 5. února (februára)

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENSKA MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u svatého Jana Nepomuckého v Manhattaně (1 Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je SPOLEČNÁ

SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

M R A Z Y T Ř Í K R Á L O V É - Jan Zahradníček
Albertu Vyskočilovi

V lednovém dechu doutná den a modro z bezdna výší
mrazivým žarem proniká, v číš kostí číší...
Burnus mih větry roztrhán, v plen stromy obnažené
prahnutí dány dravému, jež přes obzor se žene,
jež keře černé, mez i lán i vrabce mezulány
v svůj jícen jímajíc rozráží dveře, okna, brány,
na rožních sluncí zubatých střechýle svoje škvaříc,
paskvilem tepla tenkého poledne šikmá daříc,
až oznoben se život zadrhá, až krutě zdrán
v podzemí rozlehlá se ztrácí se všech stran.

Ale jak perno všemu zde, co pelech plechý
nemajíc hvězdná bodání zakouší bez útěchy,
co krutým rozkazem zde příkuto, co vydržeti
bušení dutí třeskatých má v každé sněti,
co neduživé, ale živé vlásek před smrtí se chví...
Jak záští bratrské mráz štípá větev za větví,
jak srdce sytých ztvrdlá zem, na padř perník jílů
v drobounká ústa kořínků nevhání vlahou sílu,
nejihne čas, drkotem drobným rozdroben
slib tepla otálí a v tvrdost vtesán den.

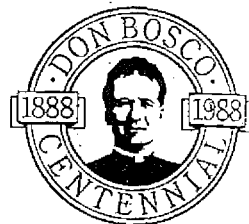
Jak cymbál znějící bez lásky zvučí dálka klamná -
ale jak dobře s lidmi jest, kde stůl a skříň a kamna,
kde kout, kde kožich ovzduší po dětech děti dědí,
kde krov a práh se ve tvář větrům spialy k odpovědi...
I stromy jdou k nám blíž, na slovo slyší pes a z dále
ke kouři ztuhle stoupajícimu ty kráčíš, kráľu Králi,
ty slávo sluncí bosý po sněhu nedbaje bēd a zimy,
koledník nejmenší spěcháš se zahřát mezi svými.
Bez přístřeší víc než pták bez hnízda, zvěř bez doupat
pro bídu světa zpěvem svým rač srdce rozhoupat!

* * *

Dej Vám Bůh svou milost, ochraňuj Vás po celý rok a žehnej Vám!

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

D O N B O S K O

- Si už hotový?

- Ešte nie.

- Máš ešte veľa?

- Už len toto.

- Choď spať. Zajtra ráno to dopíšeš. Ale o ôsmej to už musí ísť.

Potom vzal spisy do svojej izby a tam si ich čítal. Sadol si na pohovku, v ruke držal papiere a smutne mi povedal:

- Vidíš, ako to ide do tuhého?

- Ale, Don Bosko, len trpezlivosť. Z toho všetkého nebude nič.

Don Bosko sa obrátil ku krížu na stole a hlboko si vzdychol:

- Bože mój, ty vieš, s akým úmyslom som to písal. Ach, smutná je moja duša až na smrť... Buď vôľa tvoja... Ani len neviem, ako prežijem túto noc...

A ostatné jeho bolestné slová zadusili sa vo veľkých slzách, ktoré mu padali z očí. Hľadel som ho potešiť, ako som vedel.

- Choď už spať - povedal mi po chvíli - ráno príď zavčasu.

O piatej som bol už uňho. Bol tichý, pokojný. Sadol som si a písal. On odišiel spovedať a sv. omšu slúžiť. Keď sa vrátil, bol som už s prácou hotový. Pozrel si listy a pochválil ma:

- Dobre. Znamenite. Si umelec.

Bolo vidieť, že je to už nie ten Don Bosko, čo bol večer. V noci bol smutný a zronený, ráno spokojný, ba až veselý. Vtom bolo počuť pri dverách hlas biskupa Gastaldiho.

- Je Don Bosko tu?

- Tu, Mosignore.

- Nech sa vám "lúbi, biskupská milosť - ozval sa i sám Don Bosko a veľmi láskavo volal dnu šľachetného hosta.

- Rukopis je už hotový?

- Hotový, Monsignore, hotový.

Biskup prebehol svojím zrakom listiny a bol spokojný.

- Ano, to je dobré. Nechýba nič.

- A čo myslíte, Monsignore, je to s tým už všetko nebezpečenstvo zažehnané?

- Pravdaže, vy maloverný! - Uisťoval ho biskup. - Nič sa nebojte. Prečítal som si vašu knižočku. Nuž, nejaké nepresnosti sa tam nájdu, ale o dajakom blude ani reči. Kde-tu voľačo opravíte a celá vec bude tým vybavená.

A tak aj bolo. Kongregácia indexu vzala na vedomie Don Boskovo vysvetlenie. Presvedčila sa o jeho pravovernosti a dobrom úmysle, nariadila aké-také opravy a listiny boli odložené ad acta.

Don Bosko však pokladal máj roku 1867 za najbolestnejší mesiac svojho života.

Dost často ho trápili i rozličné choroby. V štyridsiatic rokoch mu začal slabnúť zrak. V júli roku 1856 na duchovných cvičeniach v exercičnom dome sv. Ignáca zrazil ho za búrky hrom a silným svetlom oslabil mu pravé oko. Nočné práce pri písacom stole, literárna činnosť, z ktorej pošli celé zväzky kníh, mu ešte viac zoslabili oči. Roku 1878 oslepol na pravé oko úplne. Lavé bolo preťažené prácou a preto slablo viac a viac. Lekári mu konečne museli zakázať čítať a písať pri umelom svetle.

Roku 1846 mu nabehli žily na nohách. Choroba sa časom len zhoršila a od roku 1853 bola už trvalou. Pri chôdzi veľmi trpel. Volal to svojím každodenným krížom.

Veľmi často mával aj horúčku. Dostával ju od reumy v klboch. Od horúčky sa mu potom vysypala koža. Bol samý červený pupenec. Keď mu to zaschlo, v malých šupinách sa mu šúpala koža. V roku 1871 bol za čas vo Varazze. Tam veľmi prechladol. Reumatizmus zosilnel a napadol mu najmä okolie srdca. Všetci si mysleli, že už je koniec. A keď vyzdravel, boli presvedčení, že ho zachránilo len zvláštne požehnanie Sv. Otca Pia IX.

Často ho bolievala i hlava a hrozne mnoho trpel bolením zubov. Neraz sa ponosoval, že mu ide už hlava puknúť.

Aj s pľúcami mal veľa trápenia. Cítil v nich bolesti celý život a často kašľal i krv. Koncom januára 1884 od ustavičného spovedania dostal zápal priedušnic. Bol úplne vyčerpaný a nohy mu opúchali vždy viac a viac. Zotaviť sa síce ako-tak zotavil, ale šlo to veľmi pomaly a veľmi ťažko. A práve v tom čase prichádzali tie najväčšie účty za rímsky kostol Božského Srdca, a keďže nevidel iného východiska, rozhodol sa, že pôjde žobrať do Francúzska.

(Albertl - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

My tři králové jdeme k vám,
šťěstí, zdraví, přejeme vám.

Šťěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.

